

8. Стисгамъ облаците.

Църкелътъ отпустиа Криха: задържа се не едно мѣсто — и отдохна.

— Ми, Църко си знаеш и не едно мѣсто да се държиш! — се погуди Цовко..... — Бъже както азъ мога да се държа в водата, когато се кипи в бездника.... В бездника, подъ краката ми дъно има, а азъ мога да стоя право и главата ми се вивда.

— И си горъ можешъ другаритъ си, че е плътто до шия, — отвори Църкелътъ.

— Ако вземе нѣкой да се дави — спасявамъ и. Много знаеш да плуваш..... Ама да ме научиш да хвърля, ще бъде чудо! Хель да хвърля, хель да мога да се застоявамъ на едно мѣсто, кажо тебе, както селъ... Е, хе, мой в облаците.

— Добре, добре Цовко! Всичко ще бъде. Само да ме научаваш. Азъ вивдамъ, че всичко върви — знаеш, то искамъ да те разведе, за да знаешъ